

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:24

Stenografiska
uppteckningar
2005/06:24

Fredagen den 10 februari

1 § Ekofin

Finansminister Pär Nuder

Återrapport från ministerrådsmöte den 24 januari 2006

**Information och samråd inför ministerrådsmöte den 14 februari
2006**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar finansministern med medarbetare välkomna.

Första punkten är återrapport. Finns det något att säga om den?

Anf. 2 Finansminister PÄR NUDER (s):

Jag har inget att tillägga till rapporten.

Anf. 3 LENNART HEDQUIST (m):

Ordförande! I återrapporten finns avslutet om lågmomslistan med. Det blev en lite speciell kompromiss som ju innebär att man nu har skjutit fram tiden till 2010 samtidigt som det ska göras en utvärdering av effekterna av att tillämpa lågmoms på vissa områden. Men det framgår också tydligt att alla länder har en option att senast den 31 mars anmäla sig om man vill kunna använda listan. Jag tolkar optionen så att man om man anmäler sig sedan *har möjlighet* att under de kommande fyra åren – det vill säga fram till dess utvärderingen har gjorts – ha lägre moms inom de områden som anges, men man är inte tvungen att ha det.

Enligt min uppfattning och enligt mitt partis uppfattning – vi har diskuterat detta i partiet – är det en orimlighet att inte använda optionen. Annars läser man utvecklingen i en beskattningsfråga, som ju ska vara nationell, så att man inte kan hantera situationen på samma sätt som de länder som har använt optionen. Därför vill jag fråga finansministern om regeringen nu avser att använda optionen. Och om man säger att man inte ska göra det och fattar ett icke-beslut menar vi att frågan bör vara föremål för någon form av riksdagsbehandling. Det är en viktig fråga, och man riskerar att i annat fall låsa Sverige under en hel mandatperiod framöver medan andra länder i unionen kan vara i en helt annan situation.

Anf. 4 Finansminister PÄR NUDER (s):

Visst kan jag svara på det, även om den frågan inte har relevans för EU-nämnden. Visst kan vi föra en skattepolitisk diskussion här om så önskas. Jag ska svara på frågan.

Vi har inga planer på att anmäla vårt intresse. Vi tänker hävda den principiella uppfattning som vi har hävdad såväl nationellt som i Bryssel. Jag har dessutom förankrat den i EU-nämnden. Jag tycker att det skulle se mycket konstigt ut om vi har ett budskap om restriktiv hållning i Bryssel och sedan ska ägna oss åt frihetsgrader här på hemmaplan.

Jag är beredd att diskutera denna fråga varhelst den kommer upp, men så vitt jag kan bedöma har den ingen relevans för det mandat som jag tänker försöka inhämta här och nu i dag inför det kommande Ekofin-rådet.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Det är riktigt. Jag vill inte heller få i gång någon skattediskussion. Den 31 mars är sista datum för att ansöka. Frågan kan ju, precis som finansministern säger, anhängiggöras i ett utskott eller i en allmän debatt. Men den finns med som en A-punkt som vi måste ta ställning till senare i dag.

Anf. 6 LENNART HEDQUIST (m):

Regeringen har tidigare fått nämndens stöd för ståndpunkten att man ska ha största möjliga restriktivitet här. Men nu har man enats om en kompromiss som innebär att varje EU-land kan anmäla en option. Det vore väldigt konstigt att Sverige skulle låsa fast sig medan andra länder utnyttjar möjligheten att anmäla sig. Det gör ju att vi inte får handlingsfrihet längre fram i tiden. Det är särskilt anmärkningsvärt mot bakgrund av att man ska göra en utredning fram till 2007 om effekterna. Om utredningen då skulle visa att det har gynnsamma effekter skulle vi, förefaller det, likafullt vara låsta fram till 2010.

Från vårt håll vill vi hävda att Sverige ska utnyttja optionen, men vi får väl ta upp det i annat sammanhang.

Anf. 7 KARIN PILSÄTER (fp):

Folkpartiets hållning är att vi ska vara extremt restriktiva även när det gäller sådana mervärdesskattesatser som man från svensk horisont har diskuterat sänkningar av. Men det kan ändå finnas skäl för en diskussion av den här frågan i till exempel finansutskottet eller skatteutskottet när nu situationen är som den är.

Anf. 8 MATS ODELL (kd):

Jag kan instämma i det. Frågan kommer upp som A-punkt på dagordningen, och om det behövs kan vi väl säga något ytterligare i det sammanhanget.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi återrporten.

Så har vi A-punkten. Den är redan föredragen. Finns det något att tillägga om den?

Anf. 10 Finansminister PÄR NUDER (s):

Det kommer att tas upp ytterligare en fråga. Vi har inte fått listan än, men vi känner till att det kommer att tas upp en A-punkt som rör frågan om ny medlem i ECB:s direktion. Efterträdare till Otmar Issing som ledamot i direktionen för Europeiska centralbanken utses av Eurogruppen på egen hand kvällen innan, men det kommer formellt att beslutas av Ekofinmötet som en A-punkt. I utkastet till rekommendation föreslås Jürgen Stark till ledamot av bankens direktion. Han är för närvarande biträdande chef för tyska Bundesbank.

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Det är alltså punkt 5. Då behandlar vi den här under A-punktslistan.

Anf. 12 MATS ODELL (kd):

Angående lågmomsfrågan vill jag säga att Sveriges linje har fallit. Det blir så här, av allt att döma. Eller tänker Pär Nuder lägga in veto mot det? Tåget har väl gått. Nu är det väl inte tillfälle att anmäla sig på listan, utan det är en fråga som ligger längre fram i tiden. Precis som Karin Pilsäter anser jag att frågan får diskuteras i riksdagens finansutskott. Om det där kan bildas en majoritet för att Sverige inte ska låsa och kasta nyckeln i sjön fram till 2010 är det något som får anhängiggöras i särskild ordning.

Anf. 13 Finansminister PÄR NUDER (s):

Den uppgörelse som har gjorts är betydligt mer begränsad än det mandat jag fick från EU-nämnden före jul. Listan är betydligt restriktivare än det som var det brittiska kompromissförslaget. Glädjande är till exempel att restaurangmomserna inte finns med. Det skulle annars ha dränerat de europeiska offentliga finanserna. Jag uppfattar att uppgörelsen väl ligger i linje med det mandat som nämnden har givit mig.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i vad avser A-punkterna.

Punkt 3 på dagordningen är Genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten.

Anf. 15 Finansminister PÄR NUDER (s):

Ett antal länder kommer upp den här gången. Det handlar både om euroländer – Belgien, Luxemburg och Österrike – och icke-euroländer – Estland, Lettland och Slovenien. Det handlar således om både stabilitets- och konvergensprogram. Jag behandlar alla länderna i ett sammanhang eftersom de tillhör de länder som har hygglig ordning på sina offentliga finanser. Det finns också enighet om de utkast till yttranden som rådet ska anta.

Jag tar stabilitetsprogrammet först. Belgien har under de senaste åren haft en budget i balans, och man räknar med att balansen successivt ska övergå i budgetöverskott. De sunda offentliga finanserna har bidragit till att man kontinuerligt har kunnat minska den offentliga skulden, vilket är

både föredömligt och nödvändigt eftersom Belgien fortfarande har en skuldkvot som överstiger 90 %.

Luxemburg är traditionellt sett inget problematiskt land i dessa sammanhang. Förbättringen i år är däremot blygsam trots en stark konjunktur. Man uppmanas därför att stärka konsolideringsansträngningarna under 2006. Det är också avgörande att man hittar en lösning på äldreproblematiken och genomför en pensionsreform.

Österrike har i sitt program presenterat en budgetstrategi som rimmar väl med pakten men uppmanas att ytterligare konkretisera de angivna budgetförstärkande åtgärderna. En nyligen genomförd pensionsreform innebär att Österrike numera tillhör lågriskländerna när det gäller den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna. Behandlingen av dessa länder vid rådsmötet förväntas därför bli oproblematisk.

Så kommer vi till konvergensprogrammen från Estland, Lettland och Slovenien. Dessa nya medlemsstater har alla sunda offentliga finanser och bedöms ha en tillräcklig marginal gentemot 3-procentsgränsen. Skuldkvoterna är dessutom betydligt under referensvärdet. Litauen och Slovenien uppmanas dock att genomföra en något mer ambitiös konsolidering. Risken för höga kostnader för en åldrande befolkning bedöms vara hög i Slovenien, vilket föranleder en rekommendation för att vidta åtgärder för att förbättra den långsiktiga hållbarheten. I både Estland och Lettland bedöms risken för de åldersrelaterade kostnaderna vara låg.

Sammanfattningsvis är behandlingen av alla sex programmen oproblematisks, och jag kommer därför att stödja yttrandena.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt är Förberedelse inför Europeiska rådet.

Anf. 17 Finansminister PÄR NUDER (s):

Det kommer att tas upp ett antal rapporter och förslag inför vårt toppmöte. Eftersom det rör sig om diskussionspunkter avser jag att behandla dem i ett sammanhang, även om jag ska försöka att hålla isär de olika rapporterna och förslagen.

För det första: Det som i dagordningen kallas 4.1 och 4.2, det vill säga kommissionens årliga framstegsrapport om Lissabonstrategin och om Ekofins eget bidrag till vårt toppmöte, det så kallade *key issues paper*, kommer att behandlas i ett sammanhang. Liksom tidigare år kommer Ekofinrådet att presentera ett *key issues paper* inför Europeiska rådets vårt toppmöte. Meningen är att lyfta fram de huvudsakliga ekonomiska utmaningar som unionen och medlemsstaterna står inför med fokus på det närmaste året. Vid detta möte ska vi ha en första orienteringsdebatt om utformningen av *key issues paper*. Underlag för diskussionen är i första hand kommissionens framstegsrapport, som presenterades den 25 januari.

Min bedömning är att kommissionens rapport är bra, inte minst dess breda ansats till kraftfulla åtgärder inom Lissabonstrategins tre dimensioner. Jag beklagar dock avsaknaden av ett tydligt integrerat jämförelseperspektiv i rapportens analys och slutsatser. Regeringens förhoppning är som bekant att på ett tydligt sätt föra upp jämförelsefrågan på

Europeiska rådets bord. I övrigt välkomnar jag kommissionens fokus på energifrågorna och vikten av en hållbar energiförsörjning. Regeringen prioriterar särskilt energieffektivitet och förnybar energi och kommer att verka för att föra upp dessa frågor ännu högre på agendan.

En mycket viktig aspekt är också att understryka att kvalitet i de offentliga utgifterna tar sin utgångspunkt i budgetdisciplin. Principen att inte slösa med offentliga medel är en av grundstenarna på vilka en välfärdsstat av nordisk modell vilar. Här måste vi vara tydliga med behovet av prioriteringar mellan olika utgifter i arbetet med att uppnå Lissabonmålen. Ökade investeringar i forskning och utveckling, innovation och högre utbildning är nödvändigt, men det måste göras med ett uttalat fokus på resultat och inom ramen för tydliga prioriteringar.

Till sist vill jag framhålla ett väldigt viktigt och aktuellt frågekomplex som tyvärr inte tillräckligt reflekteras i kommissionens framstegsrapport, nämligen hur vi inom EU ska hantera globaliseringens utmaningar. Det är alldeles uppenbart att inställningen till frihandel och extern öppenhet varierar mellan EU:s medlemsstater. I viss mån förklaras detta säkerligen genom att myndigheterna har varit olika framgångsrika i att förklara för allmänheten de betydande samhällsekonomiska vinster som följer av ökad handel. Samtidigt riskerar enskilda individer att drabbas väldigt olika i olika länder om företag slås ut av utländsk konkurrens.

Vi måste ta en diskussion om hur vi hanterar individens behov av trygghet i samband med strukturanpassningar som en oundviklig följd av globaliseringen. När människor är trygga i att det finns sociala broar till nya försörjningsmöjligheter är de också mer benägna att acceptera förändring. Det är min ambition att samtliga dessa aspekter ska återspeglas i utformningen av *key issues paper*.

För det andra: På uppmaning av det österrikiska ordförandeskapet har Europeiska investeringsbanken utarbetat förslag till åtgärder för att främja tillväxt och sysselsättning i Europa inom ramen för Lissabonstrategin. Förslaget omfattar insatser på fyra områden:

- FoU, innovationer, konkurrenskraft,
- energi,
- små- och medelstora företag,
- stora investeringar i infrastrukturprojekt.

Sverige välkomnar initiativet. EIB:s resurser kan utnyttjas mer effektivt när det gäller att främja tillväxt och sysselsättning. Sverige understryker vikten av att det är frågan om en höjning av kvaliteten i insatserna snarare än kvantiteten. Insatserna skulle också ske inom ramen för EIB:s befintliga resurser, och den träffade överenskommelsen om det finansiella perspektivet för 2007 till 2013. Sverige kan ansluta sig till de föreslagna huvudområdena.

För det tredje: Slutligen kommer det att läggas fram en rapport med långsiktiga beräkningar för åldersberoende offentliga utgifter i EU:s medlemsstater. Jag anser att detta arbete har fyllt två viktiga funktioner. Den första är att den redovisar jämförbara beräkningar för medlemsstaterna. Dessa beräkningar kommer att utgöra basen för kommissionens bedömning av den offentliga finansiella hållbarheten inom ramen för

stabilitets- och tillväxtpakten. Den andra viktiga funktionen är att rapporten pekar på de ekonomiska utmaningar som EU står inför då andelen äldre i befolkningen ökar.

Huvudbudskapet i rapporten är att den ekonomiska tillväxten framöver kommer att hållas tillbaka av att andelen i befolkningen i arbetsför ålder kommer att bli mindre. Vidare kommer en åldrande befolkning att leda till att de offentliga utgifterna för pensioner, sjukvård och äldreomsorg ökar markant i många av medlemsstaterna. Överlag ser vi kostnadsökningar på i genomsnitt 3,5 procentenheter av bnp fram till 2050 för EU-25, detta trots att kostnaderna för utbildning och arbetslöshetserättning förväntas minska.

Jag anser att de slutsatser som dras stämmer överens med Sveriges ekonomiska politik för att möta en åldrande befolkning. Man pekar på vikten av att fortsätta med den trehövdade strategin för ekonomiska och budgetära utmaningar orsakade av en åldrande befolkning, det vill säga att minska den offentliga skulden, öka sysselsättningen och produktiviteten samt reformera pensionssystemen.

I jämförelse med övriga medlemsstater kommer Sverige väl ut, med en beräknad ökning av de åldersberoende offentliga utgifterna på drygt 2 procentenheter av bnp fram till år 2050. Det beror på att vi i Sverige har reformerat vårt pensionssystem och att vi dessutom har något gynnsammare demografi än många andra medlemsstater. På Ekofinrådets möte kommer jag att ställa mig positiv till ett fortsatt arbete på det här området.

Anf. 18 MATS ODELL (kd):

Det är lätt att hålla med finansministern om de prioriteringar som han har redogjort för att den svenska regeringen kommer att presentera vid mötet. Lissabonstrategin kan ju hittills knappast beskrivas som någon framgångssaga. Det finns betydande problem, och Pär Nuder nämnde några av de mekanismer som bromsar utvecklingen, nämligen svårigheten att ta till sig globaliseringens positiva möjligheter.

Jag har en fråga som gäller punkten 4.1, framstegsrapporten. Där nämns ett antal punkter:

- ökade investeringar i kunskap och information,
- att förbättra potentialen för ökad företagsamhet,
- att möta utmaningarna av globalisering och åldrande samt
- en mer effektiv och integrerad energipolitik.

Det som förvånar mig är att arbetsmarknadens funktionssätt inte alls nämns här. Finns detta med på något sätt? Där ligger ju den stora utmaningen.

Det nämndes att trygghet vid omställningar gör att man får bättre rörlighet och bättre funktion. Det ser vi exempelvis i den danska modellen, där man har en mindre anställningstrygghet men ett finmaskigare skyddsnät. Där har man fått ett bättre funktionssätt på arbetsmarknaden. Tas detta upp i det här sammanhanget? Arbetsmarknadens funktionssätt är ju en viktig förutsättning för att nå framgång på det här området.

Anf. 19 KARIN THORBORG (v):

Först vill jag fråga om ministern tror att det kommer att bli någon diskussion med anledning av kommissionens positiva rapport om den positiva effekten av att inte ha några övergångsregler. Det har ju inte blivit någon utflyttning eller social turism. Kommer det att tas upp i sammanhanget?

Jag har också några reflexioner om prioriteringarna i Lissabonstrategin. Det ser väldigt bra ut med prioriteringarna för sysselsättning och ekonomi, och det är inget fel i det, men huvudproblemet är vad som *inte* finns i fokus. Prioriteringarna handlar ensidigt om hur man kan öka konkurrenskraften, men diskussionen om hur man får fler och framför allt bättre arbetsplatser saknas i skriften, och det är ju en av grundbultarna i Lissabonstrategin. Målsättningarna där är ju väldigt bra – att det ska vara jobb med kvalitet, full sysselsättning och social sammanhållning. Nu har fokus hamnat på att skapa en marknad fri från alla möjliga hinder.

Jag undrar: Var finns de konkreta åtgärderna för att skapa jobb med hög kvalitet? Det verkar mest vara kvantiteten som förs fram här. I detta sammanhang kommer också tjänstedirektivet in, och jag förstår att vi inte ska diskutera detta i dag.

Anf. 20 ULF HOLM (mp):

Man kan ha många synpunkter på Lissabonstrategin. Jag har tidigare varit ganska kritisk mot arbetssättet. Däremot är det roligt att läsa handlingarna denna gång. Det är första gången jag ser att kommissionen erkänner att Lissabonstrategin är dålig. Det står: Det går därför inte att påstå att stora delar av befolkningen inte har kännedom om strategin och definitivt inte har accepterat den.

Det är klarsynhet från kommissionens sida: Den är inte känd, och folk har inte accepterat den.

Jag tror att EU börjar ta till sig mer och mer inflytande. Mats Odell efterfrågar mer åtgärder som rör arbetsmarknadens funktionssätt. På s. 13 längst ned står det faktiskt: I stället bör man eftersträva att skapa förutsättningar för *flexicurity*, tillräckligt flexibla anställningsavtal kombinerat med effektiv och aktiv arbetsmarknadspolitik.

Jag tycker inte att EU ska hålla på med arbetsmarknadspolitik! Jag är livrädd för att EU ska lägga sig i den svenska arbetsrätten med hot mot kollektivavtalen och så vidare. Det är just den diskussionen vi har i Sverige. Varför ska då EU lägga sig i den? Där måste man börja agera.

Annars ser skrivningarna bra ut. Jag borde vara jättenöjd för att det står att man ska jobba med hållbar utveckling, effektiv energianvändning – man skriver att bästa sättet att spara energi är att inte använda någon energi – och så vidare. Visst, det är jättebra. Men i strategin bör man nu, som man själv skriver, lägga in en högre växel. Jag är rädd att det innebär att EU kommer att lägga sig i mer och mer, och det är inte syftet med EU, tycker jag.

En positiv sak är dock regeringens åsikt att jämställdhetsperspektivet bör genomsyra allting. Det är bra att regeringen tänker på det.

Anf. 21 KARIN PILSÄTER (fp):

Det är onödigt att ha en allmän diskussion om Lissabonstrategin nu. Det är nog uppenbart för de flesta att det inte är särskilt effektivt. Det är

mycket i rapporten som är bra skrivet, men det är lätt att tolka in det man själv tycker, så det är inte säkert att det innebär att man påverkar den konkreta politiken. Det blir ganska mycket till intet förpliktande ord.

Jag har några frågor. I den version som jag har står det på s. 17, i samband med FoU-strategier, att man vill höja utgifterna. Jag skulle vilja göra ytterligare ett försök med att tillföra effektiviteten som en dimension när man lägger utgifter på FoU. Det är betydligt viktigare än den nominella summan. Det handlar ju också om vad företagen gör. Det är ju i vårt och många andra fall merparten, och där har man ingen styrning. På politiskt håll borde man lägga mer fokus på effektiviteten och utfallet, så att man kan se om man kan öka utfallet av de satsningar man gör.

Det står om privat–offentligt *partnership* när det gäller universiteten och att man före utgången av 2007 ska ha ökat möjligheten till alternativ finansiering. Kommer det konkret att innebära något för svenskt vidkommande om man ställer sig bakom detta mål?

Jag har ytterligare en fråga. Det står att EU måste ha en gemensam hållning när det gäller energiförsörjningen utifrån. Syftar det på något mer än gasleveranser och pipeliner från Ryssland? Handlar det också om att skärpa hållningen till Mellanöstern i oljefrågorna?

Till sist finns det en tabell om åldrandet. Jag blev förvånad över att Sverige ligger mer än dubbelt så högt som Finland när det gäller äldre-vård – *long term care* – och i stort sett tre gånger så högt som alla andra länder. Är siffran som anges, 3,8, verkligen korrekt? Vi ligger ju även högst eller näst högst när det gäller ökningstakten.

Anf. 22 ANDERS G HÖGMARK (m):

Herr ordförande! Jag har några påpekanden och noteringar.

Det är alltid viktigt att man gör saker och ting på rätt nivå, som flera har påpekat, så att länderna gör sitt och att endast det som inte kan klaras där görs på en högre nivå. Gör man det sedan på rätt sätt är det ännu bättre.

Utgångspunkten bör vara att man ser till att utnyttja den potential som Europa och de europeiska länderna faktiskt har. Det finns ett antal hot mot att dra nytta av den potentialen.

Globaliseringsaspekten är viktig. Energieffektiviteten är också mycket viktig. Sedan kan man alltid diskutera vilka energislag det ska vara, men man måste se till att höja energieffektiviteten, så att man blir mindre beroende av sådant som kan vara farligt.

Diskussionen om arbetsmarknadens funktionssätt är intressant, kopplad till rapporten om den långsiktiga demografin. Det kan skapa farhågor och orosmoment inför framtiden. Men det som är viktigast i närtid är ju att se till att den arbetskraft som är i arbetsför ålder blir sysselsatt och har arbete. Det finns miljoner ungdomar som saknar arbete, samtidigt som det är mycket låg förvärvsfrekvens bland 55–67-åringar. Där är Sverige i och för sig duktigare än många andra länder. Men vi har en betydande ungdomsarbetslöshet, och i Europa finns det miljoner ungdomar som inte har jobb. De upplever nog att det viktigaste är att man får ett funktions-sätt som gör att de kan komma in på arbetsmarknaden.

Det är viktigt att man för en diskussion om de människor som i dag står utanför arbetsmarknaden och förvägras ett innanförskap och delaktighet i den europeiska utvecklingen. Det är viktigt inte minst med tanke

på de kommunikationsstrategier som nu ska utformas och som ska göra oss i Europa mer positiva till detta. Se till att få dessa ungdomar sysselsatta!

2005/06:24
10 februari

Sedan tycker jag också att det kan vara klokt att ta upp jämställdhetsperspektivet. Det är inget tvivel om att vi har en mycket lägre förvärvsfrekvens inte bara bland kvinnor utan även när det gäller yngre kvinnor. Det tycker jag att det finns all anledning att understryka. Det finns också mycket stor potential inom ramen för den åldersgrupp som faktiskt kan utföra ett produktivt arbete i olika avseenden. Diskutera gärna det långsiktiga men försök att hantera de kortsiktiga problemen, så finns det nog entusiasm för att greppa de långsiktiga problemen.

Anf. 23 CARL B HAMILTON (fp):

Före jul hade vi ju den här frågan om långtidsbudgeten. Då var vi i Sverige mot det här *globalisation adjustment fund*. Den finns omnämnd i det här papperet. Då är frågan till finansministern: Hur kommer Sverige att hantera den här fonden nu? Vilka positioner kommer Sverige att inta för att få ett så minimalistiskt utformande som möjligt av denna fond?

Anf. 24 KARIN PILSÄTER (fp):

Jag glömde förut säga att vi naturligtvis varmt tillstyrker att Sverige med all kraft och entusiasm driver på för att frihandelsfrågorna ska få en tydligare roll i det här sammanhanget. Det är verkligen något som vi kan bidra med och som är en gemensam fråga. Till skillnad från väldigt mycket annat av det här är det gemensamma frågor. Det bör absolut drivas stenhårt.

Anf. 25 Finansminister PÄR NUDER (s):

Till att börja med ska ju inte Ekofin ta ställning till kommissionens framstegsrapport. Jag uppfattar många av de inlägg som har gjorts som ord på vägen inför det fortsatta arbetet. Det vi ska göra är att leverera det så kallade *key issues paper* till Europeiska rådets toppmöte.

Jag ska ändå försöka kommentera några av de frågor som har ställts. Först och främst vill jag säga något till Carl B Hamilton när det gäller globaliseringsfonden. Det är en fråga som, såvitt jag har förstått, är föremål för förhandling inför Europeiska rådet. Det finns skäl att efterhöra, när statsministern kommer till rådet inför Europeiska rådet, vilken den svenska positionen är. Men jag kan inte tänka mig att den är någon annan än den som har varit förankrad i nämnden tidigare, nämligen att vi inte vill ha en sådan här fond.

Karin Pilsäter ställde en fråga om kvaliteten och effektiviteten i FoU-utgifterna. Jag sade följande i min inledning: Ökade investeringar i forskning och utveckling samt innovationer och högre utbildning är nödvändigt, men det måste göras med ett uttalat fokus på resultat och inom ramen för tydliga prioriteringar. Karin ställde också en sakfråga, om det stämde när det gäller äldrevården. Experterna som jag har med mig nickar. Den uppgiften stämmer. Då är det så. Jag har inte överprövat den, om jag säger så.

Sedan har vi frågan om kvantitet och kvalitet i de här arbetena. I kommissionens framstegsrapport, som vi återigen inte ska ta ställning till

2005/06:24
10 februari

utan som är ett medskick till Europeiska rådets möte, talas också om fler *och* bättre jobb. Så visst finns den dimensionen beaktad.

Mats Odell frågar om arbetsmarknadens funktionssätt. Jodå, i *key issues paper* talar vi mycket om *increasing the employment* och om arbetsmarknaden. Man pekar på nytt på att endast fem medlemsländer har en sysselsättningsgrad som ligger över den som är stipulerad för EU 2010. Glädjande nog är Sverige ett av de länderna.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Punkt 5 har vi klarat av som A-punkt. Punkt 6 är Övriga frågor. Finns det något att säga om dem?

Anf. 27 Finansminister PÄR NUDER (s):

Helt kort: Det är två informationsärenden. Dels handlar det om en skattekonferens om momsbedrägerier i Wien. Dels är det information från den franske ministern om åtgärder i Frankrike för att finansiera deras biståndsåtaganden.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi den informationen. Det finns inga övriga frågor. Då tackar vi finansministern med medarbetare. Trevlig helg!

Anf. 29 Finansminister PÄR NUDER (s):

Tack detsamma!

Innehållsförteckning

2005/06:24

10 februari

1 § Ekofin.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister PÄR NUDER (s).....	1
Anf. 3 LENNART HEDQUIST (m).....	1
Anf. 4 Finansminister PÄR NUDER (s).....	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 LENNART HEDQUIST (m).....	2
Anf. 7 KARIN PILSÄTER (fp).....	2
Anf. 8 MATS ODELL (kd).....	2
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 10 Finansminister PÄR NUDER (s).....	3
Anf. 11 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 12 MATS ODELL (kd).....	3
Anf. 13 Finansminister PÄR NUDER (s).....	3
Anf. 14 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 15 Finansminister PÄR NUDER (s).....	3
Anf. 16 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 17 Finansminister PÄR NUDER (s).....	4
Anf. 18 MATS ODELL (kd).....	6
Anf. 19 KARIN THORBORG (v).....	7
Anf. 20 ULF HOLM (mp).....	7
Anf. 21 KARIN PILSÄTER (fp).....	7
Anf. 22 ANDERS G HÖGMARK (m).....	8
Anf. 23 CARL B HAMILTON (fp)	9
Anf. 24 KARIN PILSÄTER (fp).....	9
Anf. 25 Finansminister PÄR NUDER (s).....	9
Anf. 26 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 27 Finansminister PÄR NUDER (s).....	10
Anf. 28 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 29 Finansminister PÄR NUDER (s).....	10